

Og efter min opfattelse bør det næste være, at der også indføres et mærke for PVC-frie produkter.

Og endelig skal vi jage tungmetallerne.

Vi skal altså indføre en positiv mærkning af de forhold, som miljøbevidste forbrugere kan gå efter, og hvor formålet klart og entydigt er forankret i en national miljøkamp.

Og i modsætning til, hvad der gælder for svanemærket, skal mærkerne derudover være baserede på et statsligt regelsæt med tilhørende statskontrol, for at troværdigheden kan øges.

Heri ligger også, at det har strafkonsekvenser, såfremt reglerne overtrædes – modsat Svanen, hvor man alene fratages mærkningsretten – idet dette forhold har vist sig at have utrolig stor betydning bl.a. inden for den økologiske mærkning.

Genbrugsmærket er i dag et privat mærke, og det skal efter vores opfattelse gøres til et statskontrolleret mærke.

Dertil kommer, at vi mener, at der er brug for reel modinformation over for hele det bombardement, der i dag sker af forbrugerne med mærker og reklamer, som pænt sagt primært er misinformerende, og her vil man altså nu bidrage til en statskontrolleret støtte til forvirringen med to mærker, der behandler de samme produkter: Svanen og EU-blomsten!

Og tv, tekst-tv og Internet skal efter min opfattelse formidle produktundersøgelser, herunder resultater fra Forbrugerrådets undersøgelser. Og hvorfor ikke stille krav om, at disse udmærkede vejledninger skal ligge i butikkerne og være let tilgængelige for forbrugerne overalt?

Endelig kan jeg ikke afvise, at der også kan indføres et positivt miljømærke som et totalmærke for et helt produkt, som er et rigtigt skridt på vejen mod det ideelle produkt, men det skal være under forudsætning af, at det repræsenterer et væsentligt skridt i retning af det ideelle produkt og den ideelle produktionsproces, og det kunne måske betegnes som en økologisk »forgård«.

Dette formål opfylder Svanen imidlertid heller ikke, da Svanen netop blåstempler produktionsprocesser, som er uønskede, og det kan så betyde, at man for at opnå svanemærket fastlåser produktionsprocesser eller omlægger dem i en uønsket retning.

Enhedslisten havde som sagt hellere set en debat, som havde drejet sig om disse ting og om, hvad der er politisk vilje til at sætte i gang inden for en udvidelse af Ø-mærke-området til fisk og

til nonfood og indførelse af gensplejningsfrie mærker og andre positive deklamationer på produktgrupper, og som sagt forankret i, hvad det danske samfund og de danske forbrugere lægger vægt på. Det er synd, at debatten er blevet låst fast på et bestemt mærke.

Der kommer sandsynligvis et flertal for en dagsorden, som jeg dog har megen tvivl om reelt vil få nogen positiv virkning, men som helt sikkert vil bremse og blokere for en mere progressiv mærkningspolitik. Men det ansvar må forslagsstillerne så tage på sig, eller også må de tilbagevise det ved at tilkendegive, at de er indstillede på også at drøfte de andre mærkningsområder.

Sonja Albrink (CD):

Jeg tror, de færreste har noget imod at give forbrugerne mange valgmuligheder i deres daglige indkøb, og derfor er det også for mig at se som udgangspunkt positivt, at man gennem en miljømærkning kan give forbrugerne mulighed for at købe varer, som er produceret med en mindre miljøbelastning end andre varer.

Men jeg synes, det skal understreges, at miljømærkning skal være et supplement til de deklamationer og mærkninger, som allerede findes, og at mærkningsordningen skal være frivillig for alle parter, og det vil sige, at en virksomhed, som producerer varer, der opfylder kravene fra en miljøordning, ikke behøver at afholde omkostningerne til at få mærkningen. Kun hvis virksomhederne ønsker den markedsføringsmæssige fordel, der ligger i at være svanemærket, skal de betale for de test osv., der skal til for at blive mærket.

Der er altså ikke tale om, at danske virksomheders konkurrenceevne på nogen måde bliver forringet. Der er alene tale om et tilbud til virksomheder, der ønsker at markedsføre deres produkter som særlig miljøvenlige.

Erfaringerne viser, at miljøbevidsthed er et stærkt markedsføringsinstrument både herhjemme og på eksportmarkederne, og derfor kan der være grund til at overveje, om der ikke vil være fornuft i at støtte virksomhedernes tilslutning til mærkningsordningen.

Jeg har forstået på miljøministeren, at Danmark kan have ønske om at ændre nogle af de krav, som skal opfyldes, for at man kan opnå svanemærkningen. Og det bør efter min mening afklares, om det er muligt at ændre mærkningskriterier, før Danmark giver sit endelige tilsagn om at ville tiltræde mærkningsordningen.